

Afstaaelsessum, der her var Tale om, netop viste, hvor overordentlig stor Pris Amerika satte paa disse Øer. Men Ministeren erindrer jo nok, hvad han udtalte forleden Dag. Jeg er ganske enig med ham i den Betragtning, at det er ganske naturligt, at Amerika ønsker at sikre sig en saadan Styrkelse af de Farvande, Talen er om. Men saa tilføjede Ministeren, at Amerika saa paa disse Forhold ikke med det rolige Blik, hvormed man ser paa dette Spørgsmaal under rolige Tilstande — med andre Ord Ministeren udtalte, at da dette Salgsforslag kom frem, var Amerika nervøs (Stemmer: Nej!) Jo, Ministeren udtalte, at Amerika „saa ikke med det rolige Blik“ o. s. v. Nu er der ingen Tvivl om, at de Omstændigheder, som for 8 à 9 Maaneder siden, eller hvor meget det nu er, bragte disse Forhandlinger i Gang, kan ikke i dette Øjeblik have den Vægt for Amerika, som de den Gang havde, og dette ligger egentlig ogsaa i de Udtalelser, som Ministeren fremsatte.

De Betragtninger, som vi fra vor Side gjorde gældende imod at faa Valg under Verdenskrigen, har selvfølgelig den samme Styrke nu som den Gang, ja, man kan maaske sige, at de har forøget Styrke. Men Ministeriet har glemt, at det var den selvfølgelige Forudsætning den Gang, at Ministeriet sad og administrerede og ikke gav sig af med at løse store Spørgsmaal, om hvilke der var Strid i Befolkningen. Ministeriet har allerede gjort Brud derpaa ved den Maade, hvorpaa det har ordnet Vaalsesagen, og dette har naturligvis gjort os fra vor Side meget betænkelige. Nu kommer Ministeriet tilmed og vil løse et saa stort Spørgsmaal som Salget af de vestindiske Øer under de nuværende Forhold ved at blinke for os med de mange Millioner, løse det paa den Maade, at dette Land indlader sig paa — og det bliver det eneste Land i den ganske Verden, der indlader sig derpaa — at afstaa Land under Krigen. Jeg skal ikke polemisere imod Ministeren, naar han gør gældende, at et Valg efter hans Mening indeholder en stor Fare for Landet. Men hvis det er Ministeriets Mening, maa det ogsaa være parat til at bringe det Offer, jeg før nævnedes. Det kan ikke nytte, Ministeren siger, at i samme Øjeblik der blev dannet et saadant Ministerium, som jeg nævnedes, maa der udskrives et nyt Valg, fordi jeg er overbevist om — og i saa Henseende er jeg ikke blevet modsagt, men det er tværtimod blevet bekræftet af Udenrigsministeren —, at der ikke ligger

nogen som helst Tvang paa os til at afslutte denne Sag inden en vis given Frist.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal ikke sige noget om, hvorvidt den amerikanske Regering var nervøs i Efteraaret eller ikke. Det forekommer mig ikke ret naturligt at diskutere den Art Ting. Jeg har sagt i mit Foredrag, at efter min Mening saa man ikke i de Forenede Stater med det samme rolige Blik paa Forholdene under Verdenskrigen som tidligere. Jeg antager, at der ikke i hele Verden er en Regering, som ser med ganske samme Blik paa de bestaaende internationale og andre Forhold efter Verdenskrigens Udbrud som før. Jeg antager endog, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) trods den uhyre Sikkerhed, han har i alt, ikke er ligesaa rolig under Verdenskrigen som tidligere, saa det ærede Medlem kunde ud fra sig selv maaske tænke sig, hvorledes det gaar Regeringer, der har noget Ansvar og ikke tager sig dette saa let, som det forekommer mig, at det ærede Medlem tager sit i denne Situation. Jeg har nævnt Købsummens Størrelse kun som et Moment, det ved det ærede Medlem meget godt, som et lille Bevis paa, hvor vigtig Amerika fandt den Erhvervelse, og at de Forenede Stater skulde fravige denne Holdning, skulde faa en anden Opfattelse, om Krigen sluttede, er højst usandsynligt, thi det er jo en af de sørgelige Erfaringer, Verdenskrigen har givet os, at saadanne uhyre Kriser og Ødelæggelser *kan* udbrude, og at vor Tid ingenlunde kender dem i mindre Grad end tidligere, tværtimod i højere.

Jeg vil spørge det ærede Medlem ganske positivt: Hvis der dannes en ny Regering, sammensat af de 4 Partier, bliver Modstanderne af Salget saa forvandlet til Salgsvenner? (Ellinger: Nej). Det bliver de ikke? Ja, saa forstaar jeg ikke rigtigt, hvorledes det ærede Medlem tænker sig Forholdet, thi de Medlemmer af det radikale og socialdemokratiske Parti, der skal gaa ind i denne Regering, og andre, som er stemte for at afstaa Øerne til Amerika nu, og saa hurtigt det lader sig gøre, forandrer dog ikke deres Mening, fordi der dannes en Regering, sammensat af de 4 Partier her i Salen. Følgelig maa den Regering gaa til Afstaaelse, fordi der er Flertal derfor i Regeringen — det vil jo være utænkeligt, at der i en saadan Regering paa det afgørende Punkt, hvorpaa Regeringen var dannet, skulde være en Divergens af den Art, at